

[Krag.]

man maa tillægge Værdi, fordi — og deri er jeg ganske enig med den højtærede Udenrigsminister — der ligger en overordentlig Betydning i dette, at en Overenskomst kommer til at strække sig over en noget længere Periode, selv om man ikke for hele Perioden faar Vished for en Eksport i samme Omfang som for en vis Del af denne, idet jo den højtærede Minister ganske har Ret i, at en betydelig Forøgelse af Eksporten med tilsvarende Forøgelse af Produktionen vil berede Skuffelse og Vanskeligheder, hvis der sker en brat Nedgang i de Muligheder, som man saaledes har naaet at oparbejde.

Men er Oplysningerne med Hensyn til det tyske Varekøb i Danmark lidet bestemte, saa er Oplysningerne med Hensyn til det danske Vareindkøb i Tyskland nærmest værdiløse. Der er praktisk talt overhovedet ingen Oplysning givet ud over denne, at man har givet den tyske Regering Meddelelse om de Mængder, for hvilke der her i Landet vil blive udstedt Valutaattest til Indførsel fra Tyskland.

Det er givet, at Interessen knytter sig i overordentlig fremtrædende Grad med Hensyn til Virkningen af den Overenskomst, Talen her er om, til de producerende Erhverv og først og fremmest til Landbruget. Men ogsaa for Handelen knytter der sig — saaledes som den højtærede Udenrigsminister har været inde paa — meget betydelige Interesser til det forøgede Varekøb i Tyskland, som maa blive Konsekvensen af, at vort Varesalg til Tyskland i saa væsentlig Grad forøges. Derfor vil der ogsaa for Handelen være knyttet en overordentlig omfattende Interesse til Oplysninger over for Offentligheden om Arten og Omfanget af den danske Vareimport fra Tyskland, og jeg tillader mig at spørge den højtærede Udenrigsminister, om Regeringen kan give nogen som helst Oplysning om, hvilke Varegrupper der her fortrinsvis kommer i Betragtning, eller om, hvilke Kvanta af disse der kan blive Tale om. For det er jo ikke tilstrækkeligt, at der blot udstedes Valutaattester, som dækker de Værdier, der her kommer i Betragtning, nej, Interesse har ogsaa Spørgsmaalet om Arten og Karakteren af disse Varer, om disse Valutaattester bliver uddelt til saadanne Vare-

grupper, som man med nogenlunde Sikkerhed kan regne med, at Importørerne har Interesse i at købe i Tyskland eller maa købe dér. Herom siges i øvrigt i Bemærkningerne, at Indførselsmængden forudsættes forøget i lignende Omfang som Udførselen fra Danmark til Tyskland, og i denne Forbindelse vilde det ogsaa, ikke mindst for Handelen, være af overordentlig stor Interesse, om det kunde oplyses, hvorvidt Aftalen indeholder noget som helst om Forholdet mellem de Kvanta, der skal aftages af Færdigvarer, Halvfabrikata og Raavarer, og de Værdier, som disse Kvanta repræsenterer.

Den højtærede Udenrigsminister udtalte i sin Forelæggelsestale, at der gennem den Periode, hvori Forhandlingerne stod paa, efter at de var indledet her i København i December 1935, var vundet betydelige Fordele i bankmæssig Henseende, en væsentlig Forbedring af Clearingsordningen, men noget nærmere om, hvori denne Forbedring bestod, fik vi ikke oplyst, og derfor spørger jeg den højtærede Udenrigsminister, om han kan give saadanne Oplysninger, om der kan redegøres for den Aftale, der er truffet mellem den tyske Rigsbank og Nationalbanken om Ændringerne i Clearingsoverenskomsten af Januar 1935; det har efter min Mening ikke ringe Interesse baade i omsætningsmæssig og i valutarisk Henseende.

I Bemærkningerne siges det, at af Forøgelsen af Danmarks Eksport til Tyskland i 1936 sammenlignet med 1935 er allerede en Del definitivt aftalt, og det fremgik jo ogsaa af Udenrigsministerens Bemærkninger, at Afsætningsmulighederne, som denne Overenskomst rummer, er bygget paa et fast Grundkontingent og et betinget Tillægskontingent, som antagelig er afhængigt af, om Tyskland har Brug for de Varer, som Tillægskontingentet omfatter, eller ej. Da jo de Muligheder, som er tilvejebragt gennem denne Overenskomst, ikke er foranlediget ved, at der her fra dansk Side er sket en dybtgaaende Ændring med Hensyn til hele den lovmæssigt tilvejebragte Ordning angaaende Danmarks Køb og Salg, men Regeringen stadig staar fast paa det absolutte og til de mindste Enkeltheder gaaende Herredømme over vore handelspolitiske Forhold, som Valuta-